

Detta år föddes 21 barn i Tåby socken, varav 7 var pojkar och 14 flickor. Av dessa var ett tvillingpar, då inspektör Anders Barndstedt på Mem och hans hustru Catharina Jeansdotter välsignades med två flickor.

6 äktenskap ingicks och antalet döda var 11.
Av de döda var 9 minderåriga.

Indelningsverkets folk var fortfarande kvar i Pommern.
Såväl ryttarna som båtsmännen klarade sig helsinnade detta år.

Från **sockenstämmoprotokollen** detta år kan nämnas.

Diskussion fördes om ringmurens reparerande eller ej, och befanns "bäst vila därmed året över."

Klagomål frmfördes över, att gärdesgårdarna vid Skjorstad, Ljunga och Brunneby hemman förstördes.

Torparna på dessa hemman misstänktes ta vedbränsle ur gärdesgårdarna och på så sätt förstöra dem.

Vissa torparens hustrur och barn namngavs, men de nekade ihärdigt.

Sockenstämman beslöt, att de braddade hemmanen skule väcka åtal vid häradsrätten och förseelserna upprepades.

Sockenskräddaren Lars Jöstsson hade avlidit och nu begärde hans dräng Carl Mårtensson, att få bli sockenskräddare.

Församlingen bestämde dock, att vänta på beslutett något år och intill dess skulle Carl uppehålla ämbetet.

När sommaren kom blev det dock aktuellt, att tillsätta såväl sockenskomakare som sockenskräddare.

Till sockenskräddaresysslan utsågs Samuel Sundvall från Tomtaholm, men Carl Måretsson skulle även få fortsätta med skrädderiarbetet.

Till sockenskomakare utsågs Petter Persson, som hade ghjort ett par uppehåll som skomakare, men nu åter inträdde i tjänst.

Beslut fattades, att socknen skulle avstå från det sockenskräddare och sockenskomakaretorpet på Tåby allmänning man haft sedan urminnes tider och lät skogvaktaren Wilander bebo detsamma.

Vid slutet av sista sockenstämman utbad, som vanligt, kyrkoherden om hjälp med julved till sig själv och fattigstugan.

Från **häradsrättens protokoll** finnes.

Vid vintertinget den 13 februari befanns, att den tingsbyggnad vid Kuddby kyrka, där häradsrätten hållit sina sammanträden, var så förfallen, att den ej kunde begagnas längre.

Under tiden, till ny tingsbyggnad kunde byggas, skulle tingsstället flyttas till Fristads by och gästgivarebostället.

!id sommaringet, som alltså var i Fristad, begärde ägaren av Stensvads rusthåll Jacob Råberg, att förbud skulle utverkas för främmande kreaturs insläppande, gärdesgårdars och grindars sönderbrytande samt tagande av olagliga vägar över rusthållets ägor.

Allmogens protesterade dock mot det sistnämnda, då det sedan urminnes tider varit kör- och ridväg över vadet på Vadsbäcken.

Häradsrätten utsatte därför ett vite av 5 riksdaler silvermynt för ofog med kreatur och hägnaders förstörand, men biföll icke begäran om förbud, att använda de urgamla kör- och ridvägar över Vadsbäcken som funnits.